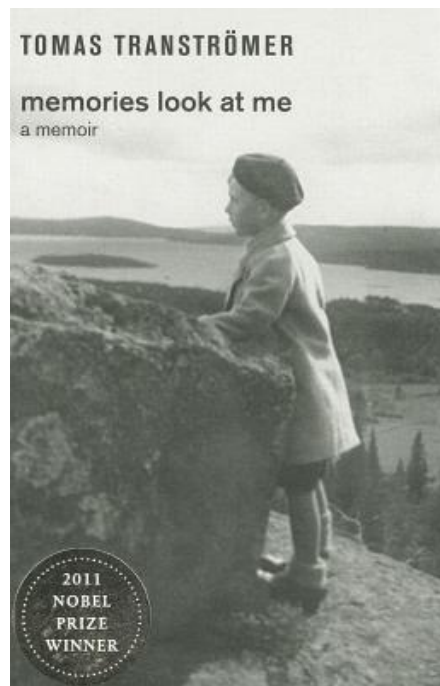

Memories Look at Me: A Memoir

Tomas Tranströmer , Robin Fulton (Translator)

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Memories Look at Me: A Memoir

Tomas Tranströmer , Robin Fulton (Translator)

Memories Look at Me: A Memoir Tomas Tranströmer , Robin Fulton (Translator)

Written a few years after Transtromer suffered a stroke that left him unable to speak, *Memories Look at Me* is Tomas Tranströmer's lyrical autobiography about growing up in Sweden. His story opens with a streak of light, a comet that becomes a brilliant metaphor for "my life" as he tries to penetrate the earliest, formative memories of his past. This childhood life unfolds itself slowly in eight glistening chapters that gradually reveal the most secret of treasures: how Tranströmer discovered poetry.

Memories Look at Me: A Memoir Details

Date : Published December 17th 2011 by New Directions (first published 1993)

ISBN : 9780811220187

Author : Tomas Tranströmer , Robin Fulton (Translator)

Format : Paperback 64 pages

Genre : Poetry, Autobiography, Memoir, Nonfiction, Biography, Biography Memoir

 [Download Memories Look at Me: A Memoir ...pdf](#)

 [Read Online Memories Look at Me: A Memoir ...pdf](#)

Download and Read Free Online Memories Look at Me: A Memoir Tomas Tranströmer , Robin Fulton (Translator)

From Reader Review Memories Look at Me: A Memoir for online ebook

????? says

[illegible]

???? ???? says

?????

????? ???? ???

Laurens says

Na een lange pauze keer ik terug naar Goodreads, de verloren zoon op de social media. In de tussentijd heb ik niet stilgezeten, heb ik zelfs veel gelezen, maar ik ga ze niet met terugwerkende kracht publiceren, slechts dingen die ik deze week heb gelezen. Zonder ratings of challenges meer, slechts een review en een mening. Ik word weer een stuk actiever op dit platform, dus verwacht weer lekker veel boeken.

Tranströmer, dan. Met mijn vriendin maakte ik deze zomer een road trip door Scandinavië, waarbij we de graven van Nobelprijswinnaars zochten en bezochten. Tranströmer, die net als vele Zweedse laureaten in Stockholm ligt begraven. Ik nam zijn verzamelde werk, door Bernlef vertaald, mee om aan Zweedse en Noorse meertjes te lezen.

Tranströmer, zoals (net iets te) veel Scandinavische dichters (Martinson, Hauge, Lundkvist, Aspentröm), schrijft veel natuurpoëzie en veel beschrijvende gedichten vanuit een eerste persoon. Wat me trof was niet enkel de schoonheid van zijn wereldse visie, waarin hij het Zweden om zich heen graag verbindt aan klassieke muziek en mystiek, maar vooral de afwezigheid van vergankelijkheden. Doordat hij nooit spreekt over techniek of mode, dingen die gedateerd raken, blijft zijn poëzie zo fris en modern. Een gedicht dat hij schreef in de jaren zestig is niet te onderscheiden van iets wat hij in deze eeuw zou hebben geschreven, doordat het slechts praat over commune waarden en natuur en de eenvoudige overweldiging van gevoelens. Niet enkel doordat zijn gedichten beeldschoon en kraakhelder zijn als glazen meer waar ik aangezeten zijn over me heen liet komen (ja, zo zou hij dat zelf zeggen; in iedereen zit een beetje Noordse poëet), maar vooral omdat ze nooit zullen dateren of onvatbaar zullen zijn.

Het beetje poëzie dat dateert van na zijn beroerte in 1990 is minder briljant, waarschijnlijk toe te schrijven aan zijn afasie, maar spreken veel over die gebeurtenis en de nasleep, die niet meer zo diepzinnig is, maar meer ervaring koppelt aan een besef van eindigheid, waar hij in zijn eerdere werk juist vooral spreekt over de continuïteit en weidsheid. Zeker voor zijn eerdere werk verdient Tranströmer zijn Nobelprijs.

???? ???? says

?? ?????! ?????? ?????? ?? ????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?? ?? ?????? ?????? ?? ?????? ?????? ?????? ??
??? - ??? ?????? ?????? ?????? ?? ?????? - ?????? ?????? ?????????? ??????:
??? ?????? ?????? ?? ??? ?????????? ??? ?????????? ?????? ?? ?????? ?????? ?????????? ??? ??????

??? ?????? ??? ??? ?????? ?? ?????? ?????????? ?? ?????????? ?????? ?????? ?? ?????????? ?????? ?????? ?????? ???
????? ?????? ??? ?????????? ?????? ?????????? ?? ?????? ?????? ?????? ?????????? ?????????? ?????? ??????:

????????? ?????????? ?????? ?????? ?????????? ?????? ?? ?????? ?????????????? ?????????????? ?????? ??? ?????????? ?? ??????
????????? ?????? ?????????? ??? ?????? ?????????? ..? ?????????? "????????? ??????????" ?? ?????????? "????????? ??? ??????????"
?? ??? ?????????????? ?????????????? "????????? ??????????" ?????????????? ?????????????? ?????? ??? ?? ?? ?????? ?? ???
?????????: ?? ?????????? ?????? ?????????? ????????? ?????????? ??????????

??? ?? ?????? ?????????????? ?????????? ?????????????? ?????? ?????????? ?????? ?????????? ?????????? ?????? ?????? ??? ?? ??????????
????? ??? ?????????? ?????????? ?????? ?????????? ?? ??? ?????????? ?????????????? ?????? ?????????? ?? ?????? ?? ?????! ??? ?? ?????????? ??
?????? ?????? ?? ?????? ?????? ?????? ?????? ??? ?????? ?????? ?????????? ?? ?? ?????? ??? ?? ??? ?????????? ?????????? ?? ??? ??
????? ?????????? ?? ?????? ?????????? ?????????? ?? ??? ?????????? ?????????????? ?? ?????? ?????????? ?????? ?? ?????????? ??? ?????? ??
????????? ?? ?????????? ?????????? ?????????????? ??? ?????? ??????????

Bettie? says

RIP

Description: *Written a few years after Tranströmer suffered a stroke that left him unable to speak, Memories Look at Me is Tomas Tranströmer's lyrical autobiography about growing up in Sweden. His story opens with a streak of light, a comet that becomes a brilliant metaphor for "my life" as he tries to penetrate the earliest, formative memories of his past. This childhood life unfolds itself slowly in eight glistening chapters that gradually reveal the most secret of treasures: how Tranströmer discovered poetry.*

A sweet little book without any trumpet-blowing, morbid bellybutton mining, or cheap sentimentality. Measuring just 4" x 6", and harbouring sixty pages, this is a gem.

Sarah said says

????? ?? ????? ????? ????? ?? ??????? ??????????. ????? ?????? ?????? ??????????. ??? ??? ????? ????? ??????. ??????
??? ?????? ?? ????. ?? ????? ??????? ??? ????? ??????. ????? ?????? ??? ?????? ??????

Karlijn says

*In de ruimte vlaggen de sterren wanhopig.
Ze worden ontstoken en gedoofd door vliegende wolken,
die slechts wanneer zij even het licht doorlaten
hun bestaan verraden*

Peycho Kanev says

A very thin book about a very big life!
It seems kind of stupid to put stars on a memoir, because this is just memories, not literature, but everything
that the great poet Tomas Tranströmer touches turns to gold. Therefore: 5.

Sawsan says

??? ?? ?????? ??????? ??????? ?????? ?????????? ?? ????? ?????????? ?????????? ?????? ?? ?? ?? ??????
?????? ?????? ?????????? ?? ????? ?????? ?????? ?? ?????? ?????????????? ?????????? ?? ??? ??????
??? ?????????? ?? ????? ??????? ?????? ?????? ?? ?????????? ??? ??????? ?????? ?? ?????? ?????? ?????? ??????
?????????
????????? ?????? ??????? ?????? ?????? ?? ?????????? ?? ??????? ?????????????? ?? ?????? ???????????
?????? ??? ?????? ?????? ??? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ??????

Ahmed Ibrahim says

??? ?????? ?????? ?????? ??? ??? ??? ?????????? ??????? ?????????? ?????? ?????? ?? ??????? ?????? ?????? ???
????????? ?? ??? ?????? ?? ?? ?????? ?????????? ?????? ??? ??????? ?????????? ?? ?? ??????? ??????? ???????
?? ?? ?????? ?????? ?? ?? ??? ?????? ?????? ??????? ?????? ?????????? ?????????? ?????? ??????? ??? ??? ??????????
????????? ?????? ?????? ?? ?????????? ?? ??? ????????. ?????? ?????????????? ?? ??? ?????? ?????? ?? ?????? ?????? ???
?????? ?????????? ???????.

??? ?????? ?????????? ?????????? ?????? ?????????????? ?????? ??? ?????? ??? 2011? ??? ?????? ?????? ?? ?????? ??????
????????? ?????? ?????? ??? ?? ??????? ??????? ??????????. ??? ?????????? ?????? ?????? ??? ?? ?????? ?? ?? ?? ???
????????? ?????? ?????? ?????? ?????? ??????? ?????? ?? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ??????
????????????? ?????????? ?????????????? ?? ?????? ?????? ?????????? ??? ?????????? ?????????? ??? ?? ?????? ??? ?????? ?? ??????
?? ??????? ??????? ?????????? ??? ???????.

??? ????? says

???? ???? !!

???? ?????? ???? ?? ??? ????? ??????? ????? ♡

Yanni Ratajczyk says

Twee waarheden naderen elkaar. Eén komt van binnen uit, één van buitenaf en waar zij elkaar ontmoeten bestaat een kans jezelf te zien. (Preludes)

Dit is de meest kernachtige verwoording van Tranströmers voornaamste inzicht. Zijn gedichten - die uitblinken in helder taalgebruik - gaan opzoek naar verbindingen tussen verschillende gedachten, levenssferen en waarheden. Als Zweed kent hij maar al te goed de indrukwekkende macht dat een donker bos kan uitstralen of de betovering die een eeuwenoud ven of een uitlopende horizon over ons kan uitspreken. In eerste instantie lijkt de natuur voor hem hét medium te zijn waar existentiële waarheden zich openbaren aan ons, maar al gauw blijken deze zich veeleer te onthullen te midden van op het eerste zicht contrasterende zaken. Opvallend veel gedichten hangen hun gedachtengangen op aan tweedelingen: natuur/stad, mens/natuur, waken/slapen, licht/donker, muziek/lawaai etc. Tranströmer zoekt de antwoorden op zijn vragen (Wie ben ik? Wat is vergankelijkheid? Wat is de taak van de schrijver?) niet in een ons overstijgende werkelijkheid, maar wroet in onze belevingswereld vol tegenstellingen om verklarende beelden op te delven. Hij beseft de moeilijkheid om zich uit te drukken ('moe van iedereen die met woorden komt, met woorden maar niet met taal'), maar toont zich dankbaar wanneer een gedicht er in slaagt een idee te verschaffen dat zijn individuele intenties overstijgt. Zo blinkt de laatste strofe van het prachtige 'Ochtendvogels' uit in onvervalste nederigheid:

Fantastisch te voelen hoe mijn gedicht groeit

terwijl ikzelf krimp.

Het groeit, het neemt mijn plaats in.

Het verdringt mij.

Het gooit mij uit het nest.

Het gedicht is af.

TAM •' says

||-

???????? ?????? ???? ?? ???? ????? ?????? ?????.

“No inverno dos meus quinze anos fui atingido por uma angústia profunda. Fui aprisionado por um holofote que emitia escuridão, em vez de luz. Apoderava-se de mim todas as tardes, quando começava a escurecer, e a angústia não me largava até ao alvorecer do dia seguinte. Dormia muito pouco e ficava sentado na cama, geralmente com um livro grosso na minha frente. Li vários livros muito grossos durante este período, mas na verdade não posso dizer que os li, porque nada permaneceu na minha memória. Os livros eram um pretexto para deixar a luz acesa”.